

Noc na Karlštejně

Muzikál o dvou dějstvích podle Jaroslava Vrchlického

Bohuslava Eliášová (vlevo) v roli císařovny Alžběty a Pavla Švédová jako Alena na jedné z posledních zkoušek před premiérou.

Foto Miloslav FRÝDL

ZADNÍ TŘEBAŇ Společenský dům

Neděle 20. října 2002, 15.00 hodin
(Premiéra: Řevnice, Lesní divadlo 5. 7. 2002)

Hrají a zpívají:

Císař a král Karel IV.: Karel KRÁL
 Císařovna Alžběta, jeho choť: Bohuslava ELIÁŠOVÁ
 Amoš z Dandubic, arcibiskup pražský: Petr ŘÍHA
 Ješek z Vantenberka, pánkrábí na Karlštejně: Vladimír KRIVÁNEK
 Alena, jeho neteč: Pavla ŠVĚDOVÁ
 Pešek Hlavně, císařův číšník: Miloslav FRÝDL
 Petr, král cyperský: Roman TICHÝ
 Štěpán, vévoda bavorský: Jiří PETRIŠ
 Ofka, hofmistryně císařovny: Alena ŘÍHOVÁ
 Zbrojnoši: Alexandr SKUTIL, Jiří VITOUŠ
 Dáče: Bořek LEDVINKA
 Světloňosi: Michaela MACOURKOVÁ, Marie PETROVÁ,
 Anna LEDVINKOVÁ, Tereza POSPISILOVÁ
 Šermířská skupina OKOŘSKÁ GARDA a další

Scéna: Vladimír KRIVÁNEK
 Světla: Miloš CHROUST, Jiří VITOUŠ, Václav NAVRÁTIL
 Inspice: Marie KRIVÁNKOVÁ
 Náповěda: Marie ŠIMOVA
 Produkce, kostýmy: Pavla ŠVĚDOVÁ
 Hudba: Aranžoval Jan MARTÍNEK, nastudovala Lenka KOLÁŘOVÁ
 Scénář a režie: Miloslav FRÝDL

Odchází se na hradi Karlštejně v červnu roku 1363.

Zbrojnoše záchranáři odvezli z divadla koviou do nemocnice

Uvedení muzikálu Noč na Karlštejně týden před jeho premiérou značně zkomplikoval představitel prvního zbrojnoše Miroslav Kus. Ten si totiž při jedné ze závěrečných zkoušek zlomil levou nohu. Ještě v kostýmu jej záchranáři z Lesního divadla převezli do nemocnice na pražském Karlově náměstí, kde se Mirek podrobil čtyřhodinové operaci.

Protože první zbrojnoš je jako jedina z mála postav na scéně prakticky nepřetržitě a navíc zpívá sólo v několika písních, musel režisér představení Miloslav Frydl najít narychlo náhradu. Tm z pařby hereckým ochotníkům vytrhl muzikant a nadsenec pro vše Alexandr Skutil z Křánovic, který se role zhostil znamenitě.

Pavla ŠVĚDOVA

Noč na Karlštejně - program k představení Divadelního souboru Revnice

Sestavil Miloslav Frýdl, spolupráce Pavla Švédová, Slávek Krbeč, Jiří Macháček.

Grafické zpracování a tisk **Naše noviny** - nezávislý třebeňský občanský

Proč Noc na Karlštejně?

Otázala se mě letos v zimě redaktorka divadelního zpravodaje Posel z lesa, proč jsem se rozhodl režirovat právě Noc na Karlštejně. Odpověděl jsem jí toto

„Zkraje loňského července hráli jsme s Třebuskem na svatbě při ele. Romana Tichého. Nad ránem vraceli jsme se z polabských Čelákovíc domů, k Berounce. V autě Pavla Švedová, Mirek Kus a já. Byli jsme dost unavení, mluvit nás nebavilo - dokonce ani Pavlu re -, tedy přehrávali jsme si kazety. Vlastně kazetu, celých těch asi sto kilometrů vystačili jsme si s jednou: s Nočí na Karlštejně. Když už nám potřebl Alžběta v zastoupení Helenky Vondráčkové sugestivním hlasem sdělovala, že její císař stěně a hodlá se kvůli ní vzdát trůnu, napadlo mne, že by se třeba zase po letech, mohli Karlštejn vrátit do fevnického lesa. Ale jinak, než před těmi patnácti nebo kolika lety. Hezky s muzikou a písničkami, které z Vrchlickeho z Poudskalskeho komedie udělaly (alespoň dle mého soudu) jeder z nejlepších českých filmových muzikálů.

- „A kdo bude hrát Alerku?“ zajímalo ze všeho nejdřív Pavlu.

- „Hm.“ odušil Mireček.

- „A kdo císařovnu? A kdo Peška? A kdo to bude režirovat?“ vrátila se zase Pavla chuf k řečnění.

Mirečkovi už se mluvit nechtělo, Pavliry otázky zodpověděl jsem tedy já.

A byli jsme doma.

Dalo se předpokládat, že v následujících dnech nás nadšení, kterým zahořeli jsme oné noci pro tento nápad, opustí. Jerže - neopustilo. Co víc, zahořeli i jiní, a nebylo jich málo....”

Tedy dali jsme se do práce. Vylstek teď máte možnost posoudit sami. Po měsících tvrdé práce, zkoušení i hádek dospěli jsme do finale. K premiere. Mimořaderna - ma stejne datum, jako den, kdy jsme se rozhodli »do toho« jít. Z Romanovy čelákovické svatby vracel i jsme se zrána 5. července, 2001. ovšem...

Miloslav FRYDL

Sermiřská skupina OKOŘSKÁ GARDA.

Foto ARCHIV

Kdo je Okořská garda?

S fevnickým ohoťníky se poprvé představí členové skupiny h starického šermu Okořská Garda. Skupina vznikla v roce 1998 pod názvem Rytíři z Jenčova. První akce, které se skupina zúčastnila, byla přehlídka vojenské zbroje a techniky od raného středověku do současnosti nazvaná Bahna 98. Brzy však skupina změnila název, do kterého se dostal o jirné hradu Okoř. Tam totiž tato parta často vystupuje. Sermiři a rytíři z Okořské Gardy se zabývají oběobim vrcholné gotiky. Při svých sečnách vystupují v dobových kostýmech, používají plátové zbroje, těžké i lehké zbraně a mnoho autentických rekvizit.

V Lesním divadle se představí ve složení Martin Škorník, Ondřej Pauenka, Radek Pokorný a Zlčtán Kokeš Pavla ŠVEDOVÁ

Lásko má, já stůňu

Já, ač mám spánek bezesný, mně včera sen se zdál.
I když dávno nejsem s ním, mě navštívil sám král.

Ref.: Řekl, lásko má, já stůňu, svoji pýchu já jen hrál!
Kvůli Vám se vzdávám trůnu, klerotů i katedrál.

Ač den mám jindy poklidný, dnes nevím kudy kam.
A trápí mě sen ošidný a trápí mě sám král.

Ref.: Řekl, lásko má, já stůňu, svoji pýchu já jen hrál!
Kvůli Vám se vzdávám trůnu, klerotů i katedrál.

Hoja hoj

Chceš-li na světě být přivesel, zvol si nejlepší ze všech femesel.
Chceš-li okouzlit dýtku nevinnou, staň se vojákem, staň se hrdinou.

Ref.: Hoja hoj, hoja hoj v králi máme zastání, hoja hoj, hoja hoj Bůh nás ochrání.
Hoja hoj, hoja hoj, hmoždíře a palcáty, Heja hoj, hoja hoj holky vokaty.

Rány na huben máš-li ve vínku, nesmíš zaváhat ani chvílinku.
Sláva až přilbu tvoji pozlatí, stal ses mužem tím, co se neztrafí.

Ref.: Hoja hoj, hoja hoj v králi máme zastání, hoja hoj, hoja hoj Bůh nás ochrání.
Hoja hoj, hoja hoj, hmoždíře a palcáty, Heja hoj, hoja hoj holky vokaty.

Muži nejlíp sluší sólo

Vlaje fábor, vlají vlajky, kde se ženský nepletou, dělám stejně dobře krajky, jako tečku za větou.
Dlouhý život v domácnosti připomíná requiem, za takových okolností nesmějem se, nepijem.

Refrén (opakuje se po každé sloce): Muži nejlíp sluší sólo v bitvě jako u plotny,
ba i pidi, muž je kolos, když je doma sametný, La-la-la-la...

Nebudu vám říkat dlouze, co o ženskejch všechno vím,
svoje prádlo svěřím pouze zas a jenom rukám svým.

I ra husa radši vidí, když jí peř škuje chlap, kdo se za to páni stydí, ten je duchem stár a sláb.

To, co zvládnou ženský ruce, zvládne ruka kluka líp,
zaměst, zašít, vyprat upéct a pak nabrousit si šíp.

Kam nemůže zajít ďábel, tam si ženskou drcedí, at si Kain, a nebo Ábel, vyhýbej se podhradí.

Naše noviny - nezávislý třebaňský občasník a VIDEOSTUDIO Miloslav Pátek

Vám nabízejí profesionálně zpracované

VIDEOKAZETY

* TŘEBAŇSKÝ MASOPUST 2002

* soubory Klíček a Malé Notičky * masopustní fraška řevnických ochotníků
* pochovávaní Masopusta * průvod maškar vsí * skupina Třehusk * cena 200 Kč

* OSLAVY 100. VÝROČÍ TRATI ZADNÍ TŘEBAŇ - LOCHOVICE

* příjezd císaře * průjezd pamího vlaku stanicemi podbrdské lokálky
* obyvatelé Zadní Třebeň v dobových kostýmech * vodníci z Leče
* osvošťtí hasiči * soubor Práskavec * skupina Třehusk * cena 200 Kč

* KABARET TŘEHUSK ZA PRAHOU

* scérky, tance, písničky ze staré Prahy: Na tý stráni nad Třebaní, Dědeček z Brd, Holka
neznámá, Na Vlachovce, Když jsem šel z hub... * cena 200 Kč

* KABARET TŘEHUSK (nejen) NA VODĚ

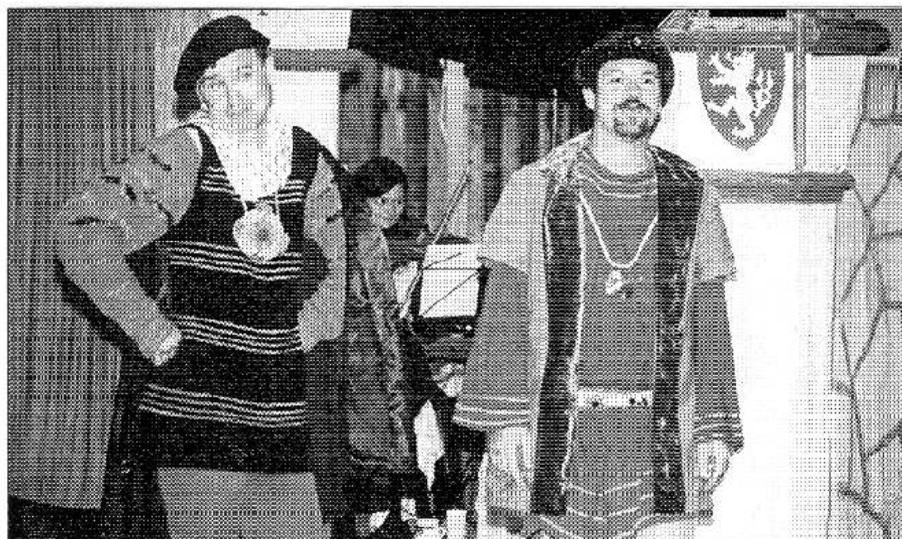
* scenky, tance, písničky ze staré Prahy: My jsme doma na vodě, Na Parkráci, Silnice
šedivá, Strahováček, Staré topoly, Na Poříčí dřív křičí... * cena 200 Kč

* STAROČESKÉ MÁJE 2002

* sestřih rejzějnavějších okamžiků prvního dne III. ročníku pobebrouanského folklorního
festívalu: Zadní Třebeň 18/5/02 * cena 200 Kč

Kazety je možné objednat u těchto členů redakční rady Našich novin:

Pavla ŠVĚDOVÁ (Řevnice, Naradova 214), Josef MALÝ (Zadní Třebeň,
Třebeňská 190), Vilém SEDIVÝ (Řevnice, Fibichova 771),
Miloslav FRÝDL (Zadní Třebeň, Třebeňská 96)

Zleva Vévoda bavorský (Jiří Peřín) a Král cyperský (Roman Tichý) při premiéře 5. 7. Foto Petr PÁČKAN

Premiéra se vydařila, první reprízu zhatil liják

Zatímco premiéra muzikálu *Noc na Karlštejně* 5. 7. se nadměrně vydařila co do počasí i počtu návštěvníků, první repríza se neuskutečnila. Lilo jako z konve.

První nedočkaví diváci dorazili na premiéru do Lesního divadla s hodinovým předstihem. Dokonce ještě číve, než pokladni. Davy lidí se vzhůru do revnických hvozdů hruly nepřetržitě. Do lesa přišli nejen Revničtí - dorazilo i mnoho hostů z Prahy, Dobrušky, Zámku Tebany, Litné, Vinařic, ale například i Vsetína. V publiku seděl dokonce jeden Chorvat - Dalibor Vaniček z vesnice necaloko Popovčec, který byl v čelním Poberouni na dovolené. Představení zhlédlo rekordních tři sta diváků. Podle toho, že teskali po každém vstupu a po každé písničce, i podle jejich bezprostředních reakcí byl úspěšný. Ostatně i už tak dlouhá děkovačka se protáhla na několik minut.

Při první repríze už Revničtí divadelníci telik štěstí neměli. Celá totiž propříela - stějač jako generální zkouška. Vydatný déšť se spustil již před devatenáctou hodinou a ustal až kolem dváadvacáté. Navíc jeden ze šermířů, který mířil do Lesního divadla autem z Prahy přes Mníšek, sjel z mokré vozovky autem do škarpy tak, že jej museli vyprošťovat hasiči jeřábem. Jestli hodinu před začátkem představení ochotníci věřili, že se bude hrát. Vyzývali svatého Petra, aby liják zastavil. Mamě.

Pod střechou se sice tisíce několik odhodlaných diváků, vesměs šlo ale o doprovod herců a zpěváků. Ti si rákonec mohli jen poslechnout známé muzikálové melodie. Jestli než se sruční protagonisté muzikálu rozešli, dohodli se, že sehraji mi noředné představení 11. července.

Pavla ŠVEDOVÁ

Řekli po premiéře

„Premiérové publikum, které zaplnilo takřka celé Lesní divadlo, se 5. července dobře bavilo. *Noc na Karlštejně* nepřekvapí, ale přesto - nebo právě proto - se u ní pobavíte...“

Bohumil KREČEK, Praha

„Muzikál mě příjemně překvapil a nadchl mě svou vřelou vřelostí. Soudě z reakcí ostatních diváků, kteří *„Lesníák“* rovněž zaplnili, nebyl jsem sám...“

Jiří GEISLER, Dobruška